

257

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 29 sierpnia 1960 r.

w sprawie zasad i warunków sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych na morskich statkach handlowych oraz na statkach pasażerskich w żegludze przybrzeżnej i śródlądowej.

Na podstawie art. 4 § 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sprzedaż i spożywanie napojów alkoholowych na morskich statkach handlowych i statkach pasażerskich w żegludze przybrzeżnej i śródlądowej dopuszczalne są tylko na zasadach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przez „morski statek handlowy” rozumie się następujące rodzaje statków uprawiających żeglugę morską:

- 1) towarowe,
- 2) towarowo-pasażerskie,
- 3) pasażerskie,
- 4) rybołówstwa dalekomorskiego.

§ 2. Sprzedaż napojów alkoholowych zawierających więcej niż 4,5% alkoholu może być prowadzona na statkach wymienionych w § 1 po uprzednim uzyskaniu zezwolenia właściwych organów administracji handlu przydiów rad narodowych w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 28 maja 1960 r. w sprawie określenia organów właściwych do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz warunków i trybu ich wydawania (Dz. U. Nr 28, poz. 162).

§ 3. Sprzedaż napojów alkoholowych może być prowadzona:

- 1) na morskich statkach handlowych — w kantynach załogowych lub barach i sklepach,
- 2) na statkach pasażerskich w żegludze przybrzeżnej i śródlądowej — w bufetach.

§ 4. Na statkach pasażerskich na stałych liniach regularnych w żegludze przybrzeżnej i śródlądowej dopuszczalna jest sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów zawierających nie więcej niż 18% alkoholu oraz likierów.

§ 5. Zabrania się sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych zawierających więcej niż 4,5% alkoholu na statkach pasażerskich żeglugi przybrzeżnej i śródlądowej przy przewozach pasażerów w kilkugodzinnych rejsach wycieczkowych, w ruchu nieregularnym oraz w obsłudze ruchu komunikacyjnego i wycieczkowego na liniach regularnych w obrębie portów morskich.

§ 6. Na morskich statkach handlowych sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów zawierających więcej niż 4,5% alkoholu dopuszczalne jest w odniesieniu do:

- 1) pasażerów odbywających podróż na statku — bez ograniczeń,
- 2) kapitana statku i oficerów na cele reprezentacyjne — w granicach przyznanego przez armatora funduszu reprezentacyjnego.

§ 7. 1. Sprzedaż napojów zawierających więcej niż 4,5% alkoholu do spożycia poza statkiem dopuszczalna jest na morskich statkach handlowych za zezwoleniem kapitana statku dla:

- 1) pasażerów tylko w przeddzień wykrętowania,
- 2) przedstawicieli władz w portach zagranicznych,
- 3) agentów zagranicznych polskich armatorów.

2. Ilość nabywanych napojów przez osoby wymienione w ust. 1 nie może przekraczać ilości przewidzianej przez obowiązujące w danym porcie przepisy celne.

§ 8. 1. Zabrania się sprzedaży, podawania i spożywania napojów zawierających więcej niż 4,5% alkoholu członkom załóg statków, z wyjątkiem wymienionych w § 6 pkt 2.

2. Członkowie załóg morskich statków handlowych podczas podróży przez strefę tropikalną otrzymują do spożycia dobową rację wina w ilościach przewidzianych w aktualnie obowiązujących normach żywnościowych.

§ 9. 1. Armator statku upoważniony jest do wydawania jednorazowych zezwoleń na sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów zawierających więcej niż 4,5% alkoholu:

- 1) dla członków załogi w przypadku uroczystości państwowych i jubileuszowych lub innych wyjątkowych okazji,
- 2) podczas organizowanych na statku przyjęć dla delegacji zagranicznych i krajowych.

2. Ilość podawanych napojów w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1 nie może przekraczać na osobę:

- 1) 0,1 l napoju zawierającego więcej niż 18% alkoholu lub
- 2) 0,2 l napoju zawierającego od 4,5 do 18% alkoholu.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: S. Darski

258

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 31 sierpnia 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1956 r. w sprawie określenia istotnych cech pracy chałupniczej, przemysłu domowego i przemysłu ludowego jako zatrudnień zarobkowych wyłączonych spod przepisów prawa przemysłowego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 27 czerwca 1956 r. w sprawie określenia istotnych cech pracy chałupniczej, przemysłu domowego

1 przemysłu ludowego jako zatrudnień zarobkowych wyłączonych spod przepisów prawa przemysłowego (Dz. U. Nr 30, poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 dodaje się na końcu ust. 4 w brzmieniu:
„4. Nakładcy obowiązani są zgłaszać co roku fakt zatrudnienia chałupników właściwym terytorialnie organom administracji do spraw przemysłu pierwszej instancji.”;

2) w § 3 ust. 3 skreśla się wyrazy „na których produkcję wymagane jest zezwolenie lub koncesja lub”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

A. Zebrowski

259

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 sierpnia 1960 r.

w sprawie uczestnictwa Kuwejtu i Nepalu w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym oraz w Układzie o tranzycie międzynarodowych służb powietrznych, podpisanych w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 92 Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212), następujące państwa złożyły swoje dokumenty przystąpienia do powyższej Konwencji:

Kuwejt dnia 18 maja 1960 r.
Nepal dnia 29 czerwca 1960 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. VI Układu o tranzycie międzynarodowych służb powietrznych, podpisanego w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 213), Kuwejt notyfikował Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki dnia 18 maja 1960 r. o przyjęciu powyższego Układu.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

260

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 września 1960 r.

w sprawie wypowiedzenia przez Szwajcarię i Liechtenstein Porozumienia dotyczącego tymczasowego stosowania projektów międzynarodowych Konwencji celnych w sprawie turystyki, w sprawie handlowych pojazdów drogowych i w sprawie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, podpisanego w Genewie dnia 16 czerwca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. IV § 1 Porozumienia dotyczącego tymczasowego stosowania projektów międzynarodowych Konwencji celnych w sprawie turystyki, w sprawie handlowych pojazdów drogowych i w sprawie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, podpisanego w Genewie dnia 16 czerwca 1949 r. (Dz. U.

z 1959 r. Nr 70, poz. 437), zostało notyfikowane Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 7 lipca 1960 r. wypowiedzenie przez Szwajcarię i Liechtenstein powyższego Porozumienia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

261

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 września 1960 r.

dotyczące ratyfikacji przez Szwajcarię oraz zastosowania przez Wielką Brytanię do niektórych terytoriów Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu handlowych pojazdów drogowych, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 18 maja 1956 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 33 § 4 Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu handlowych pojazdów drogowych, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 18 maja 1956 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 60, poz. 357), został złożony dnia 7 lipca 1960 r. szwajcarski dokument ratyfikacyjny powyższej Konwencji.

Przy składaniu wymienionego dokumentu ratyfikacyjnego uczyniona została następująca deklaracja:

„Konwencja ta będzie stosowana do Księstwa Liechtenstein tak długo, dopóki Księstwo to będzie związane ze Szwajcarią traktatem o unii celnej”.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że notami z dnia 6 listopada 1959 r. i z dnia 29 kwietnia 1960 r. Rząd Wiel-

kiej Brytanii powiadomił Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o rozciągnięciu postanowień powyższej Konwencji na następujące terytoria, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny:

Gibraltar
Brunei
Somali
Północne Borneo
Seszele
Singapur
Cypr
Gambia

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz